

Nr 368.

Av herr **Magnusson** i Skövde, om anslag till biskötselns befrämjande.

Under en följd av år har riksdagen beviljat anslag till biskötselns befrämjande. Under budgetåret 1932—1933 utgjorde detta anslag 8,000:— kronor. I årets statsverksproposition har emellertid icke något belopp föreslagits för ändamålet, vilket givetvis föranletts av de svåra statsfinansiella förhållandena och behovet av att största sparsamhet iakttages. Utan att vilja bestrida att starka skäl härtill föreligga, vågar jag dock ifrågasätta, huruvida ej biskötseln är av den betydelse, att densamma, trots påpekade behov av sparsamhet, kan vara förtjänt av åtminstone ett mindre anslag.

Det torde vara överflödigt att mer än antydningssvis beröra sådana kända förhållanden som biskötselns indirekta värde för lantushållningen genom biens betydelse för blombefruktningen och därmed för frö- och fruktsättningen samt de icke obetydliga ekonomiska värden, som genom biskötseln frambringas. Av i närvarande stund lika eller större betydelse är det sakförhållande, att biskötseln huvudsakligen bedrives som en bisyssla och välkommen tilläggsförtjänst vid de enklare hemmen ej minst ute på landsbygden, där förtjänstmöjligheterna för närvarande av kända anledningar äro synnerligen begränsade. Visserligen uteslutes ej denna möjlighet genom uteblivet anslag, men å andra sidan är biskötseln utsatt för fara av tillbakagång ej minst genom tilltagande sjukdomar, varav jag särskilt fäster uppmärksamheten på den så kallade yngelröten — en för biskötseln ytterst farlig farsot. Tyvärr saknas lagbestämmelser, varigenom nämnda farsots utbredning kan hämmas, smittade samhällen kunna fritt försäljas till exempel å auktion, och därigenom farsoten spridas vida omkring.

Sveriges biodlares riksförbund har för sin del nedlagt ett omfattande arbete för farsotens bekämpande, ett arbete som givetvis måste betydligt inskränkas med minskade ekonomiska resurser. Det synes mig därför befogat att statsmakterna åtminstone genom ett något beskuret anslag bidra till den fortsatta verksamheten, varvid gärna till anslaget synes kunna fogas det villkoret att det företrädesvis skall användas till bekämpande av bisjukdomar. Jag tillåter mig därför vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte till främjande av biskötseln bevilja ett anslag av 6,000:— kronor att utgå enligt de närmare bestämmelser, som Kungl. Maj:t kan finna lämpligt meddela.

Stockholm den 21 januari 1933.

Karl Magnusson,
Skövde.

